

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 2T/109/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317010370
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erika Dodulíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2018:5317010370.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.12.2018 samosudkyňou Mgr. Erikou Dodulíkovou takto

rozhodol:

Obžalovaný E. O. H. E. A. T. , nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom K., V. A. XXX, okres Č., nezamestnaný,

je vinný, že

ako otec maloletej dcéry V. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorá je vo výchove a starostlivosti u svojej matky P. O., trvale bytom K., Q. Č.. XXX, okres Č., úmyselne riadne na toto dieťa neplatil výživné v dobe od 01.11.2014 najmenej do 10.12.2018 s výnimkou doby od 12.09.2016 do 21.11.2016, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody. K vyživovacej povinnosti bol aj zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 10C 139/2011 zo dňa 05.12.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2013, a to prispievať mesačne 90,- € na výživnom, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa. Obvinený za uvedené obdobie mal na výživnom zaplatiť 4.140,- €, zaplatil 372,19 € a dlhuje k rukám P. O. najmenej 3.767,81 €. Obvinený v dobe, keď neplatil výživné, nebol evidovaný na príslušnom úrade práce, hoci úrad mu mohol prácu ponúknuť, pracoval len brigádnou formou, krátkodobu, kde podľa hodnotení zamestnávateľov bol nezodpovedný, nespoľahlivý, pokiaľ prevzal zálohu, už do práce neprišiel a dokonca jazdil bez vodičského preukazu a spôsobil nehodu. Obvinený sa nesnažil zabezpečiť si trvalý pracovný pomer, resp. pracovať aspoň dlhodobo brigádne, hoci vie o tom, že má vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 03.08.2017 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Čadca pod spisovou značkou Pv 385/17/5502-5 zo dňa 03.08.2017 obžalobu na obvineného E. O. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe, že ako otec maloletej dcéry V. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorá je vo výchove a starostlivosti u svojej matky P. O., trvale bytom K., Q. Č.. XXX, okres Č., úmyselne riadne na toto dieťa neplatil výživné v dobe od 01.11.2014 najmenej do podania obžaloby s výnimkou doby od 12.09.2016 do 21.11.2016, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody. K vyživovacej povinnosti bol aj zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 10C 139/2011 zo dňa 05.12.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2013, a to prispievať mesačne 90,- € na výživnom, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa. Obvinený za uvedené obdobie mal na výživnom zaplatiť 2.700,- €, zaplatil 372,19 € a dlhuje k rukám P. O. najmenej 2.327,81 €. Obvinený v dobe, keď neplatil výživné, nebol evidovaný na príslušnom úrade práce, hoci úrad mu mohol prácu ponúknuť, pracoval len brigádnou formou, krátkodobo, kde podľa hodnotení zamestnávateľov bol nezodpovedný, nespoľahlivý, pokiaľ prevzal zálohu, už do práce neprišiel a dokonca jazdil bez vodičského preukazu a spôsobil nehodu. Obvinený sa nesnažil zabezpečiť si trvalý pracovný pomer, resp. pracovať aspoň dlhodobo brigádne, hoci vie o tom, že má vyživovaciu povinnosť k maloletemu dieťaťu.

Dňa 09.08.2017 samosudkyňa vydala vo veci obvineného E. O., vedenej na Okresnom súde Čadca pod spisovou značkou 2T 109/2017 trestný rozkaz, ktorým uznala obvineného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. a obvinenému uložila trest odňatia slobody vo výmere jeden rok so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obvinenému bol trestný rozkaz doručený dňa 09.10.2017 a prokurátorovi dňa 26.09.2017.

Dňa 17.10.2017 obvinený E. O. podal odpor proti trestnému rozkazu Okresného súdu Čadca, spisová značka 2T 109/2017, zo dňa 09.08.2017.

S poukazom na § 355 Tr. por. po podaní odporu proti trestnému rozkazu sa trestný rozkaz zo zákona ruší, a preto samosudkyňa nariadila hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného E. O., prečítaním zápisnice o skoršej výpovedi svedkyne poškodenej P. O. a prečítaním listinných dôkazov a mal zistený skutkový stav, na základe ktorého rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Obžalovaný E. O. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Na otázky, ktoré mu boli položené podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal „áno“. Zároveň však uviedol, že chce využiť ustanovenie o účinnej ľútosťi a dlžné výživné dodatočne uhradiť, a to z peňazí, ktoré mu požičajú rodičia. Rodičia mu slúbili, že mu peniaze požičajú po tom, čo bol zatknutý.

Prokurátor v zmysle § 257 ods. 6 Tr. por. navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať. Súd však uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, neprijal. Pri tomto rozhodovaní prihliadal predovšetkým na záujem maloleteho dieťaťa a vyjadrenie obžalovaného, že dlžné výživné dodatočne uhradí. Obžalovaný E. O. ďalej vo svojom výsluchu uviedol, že je pravdou, že neplatil výživné na maloletú dcéru V. od 01.11.2014 doposiaľ. Za toto obdobie dlhuje na výživnom cca 3.580,- €. Výživné neplatil, lebo psychicky nezvládal, že ho opustila manželka. Rok po svadbe sa vrátila k bývalému. On bol zamilovaný do nej a ona mu zlomila srdce, stratil zmysel života. V tomto období brigádoval v Čechách. Bolo to v rokoch 2016-2017. Každý mesiac mal príjem, zarábala cca 12.000,- Kč. Nevie, prečo z tohto príjmu výživné neplatil. V súčasnej dobe je nezamestnaný, nie je evidovaný na ÚPSVaR, lebo sa asocializoval, nevie sa zaradiť naspäť do života. Nevie, či má zdravotné problémy, či je psychicky v poriadku. Nelieči sa u žiadneho odborného lekára. Je závislý na tabletkách lexaurin na ukludnenie, začal ich brať sám, má ich doma v skrinke, nemá ich predpísané od lekára. Nezamestnaný je od začiatku roka 2018. V tomto období nemal žiadny príjem. Pomáhajú mu rodičia, býva u rodičov. Na predchádzajúce predvolania si nespomína, prečo

nechodil. Výživné chce uhradiť z peňazí, ktoré mu požičajú jeho rodičia. Iným spôsobom na výživu dcéry neprispieval. Vyučený je ako mechatronik - SOU-strojárske Kysucké Nové Mesto. S touto špecializáciou má problém si nájsť prácu. Prácu si hľadá na internete na portáli profesia.sk. Zaujímal sa o prácu, posielal životopisy na všetky pracovné ponuky, ktoré zistil. Doteraz nevie, či mu niekto odpovedal, nepozeral do emailu. Nemá prístup k emailovému účtu. Rodičia mu požičávajú peniaze na dvakrát.

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, spisová značka 10C 139/2011, zo dňa 05.12.2012, právoplatného čo do výživného dňa 18.07.2013 (č.l. 33-40), bolo manželstvo obžalovaného E. O. a poškodenej P. O. rozvedené. Maloletá dcéra V. O. bola na čas po rozvoze zverená do osobnej starostlivosti matke, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok. Obžalovaný ako otec maloletej bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej dcéry V. O. sumou 90,- € mesačne so splatnosťou vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca k rukám matky maloletej.

Podľa správy ÚPSVaR Čadca, pracovisko Turzovka, zo dňa 27.06.2017 (č.l. 41), obžalovaný v čase podania správy nie je a v období od 01.11.2014 do podania správy nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Naposledy bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 30.11.2010 do 30.06.2011. Z databázy voľných pracovných miest, ktoré mohli obžalovanému ponúknuť vybrali: dojič - R.-C.-A., spol. s r.o., J. a montér oceľových konštrukcií - T., s.r.o., Č..

Podľa správy ÚPSVaR Čadca, pracovisko Turzovka, zo dňa 19.04.2017 (č.l. 42), obžalovaný od novembra 2016 do podania správy nepožiadaval ÚPSVaR Čadca, pracovisko Turzovka, o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

Podľa správy ÚPSVaR Čadca, pracovisko Turzovka, zo dňa 27.06.2017 (č.l. 43), obžalovaný od 01.11.2014 do podania správy nepožiadaval ÚPSVaR Čadca, pracovisko Turzovka, o vyplácanie dávky v hmotnej núdzi.

Podľa správy ÚPSVaR Čadca, pracovisko Turzovka, zo dňa 19.04.2017 (č.l. 44), obžalovaný za obdobie od novembra 2016 do podania správy nepožiadaval ich úrad o vyplácanie sociálnej pomoci.

Podľa správy ÚPSVaR Čadca zo dňa 25.07.2017 (č.l. 45), pani P. O. poberala z ÚPSVaR Čadca, pracovisko Turzovka, náhradné výživné od 01.06.2014 do 30.09.2016 a taktiež poberala dávku v hmotnej núdzi od 01.06.2014 do 31.08.2014.

Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka Čadca, zo dňa 21.04.2017 (č.l. 52), obžalovaný od 11/2016 do podania správy nebol prihlásený do poistenia v sociálnej poisťovni. Nepoberá, ani nepoberal dávky v nezamestnanosti a dôchodok.

Podľa správy spoločnosti Q. s.r.o., K. Q. XXX, zo dňa 25.07.2017 (č.l. 55), obžalovaný bol v tejto spoločnosti pracovne zaradený ako sezónny pracovník - odvoz zeminy a materiálu na stavbách. Jeho pracovné výsledky boli nedostačujúce, viackrát ústne napomenutý, nezodpovedný, nespofahlivý. Prevzal finančné prostriedky na pohonné hmoty, prevzal zálohu a po ich prevzatí sa do práce nedostavil. Po upozornení majstrom bolo na mieste výkonu jeho práce zistené, že automobil bol poškodený a pracovník sa viackrát do práce nedostavil, ignoroval telefóny zamestnávateľa. Bol okamžite prepustený a škoda bola nahlásená na polícii v Turzovke. Jeho hrubá mzda za mesiac máj bola 192,- € a čistá mzda za mesiac máj 166,20 €. Hrubá mzda za jún bola 402,29 € a čistá mzda za jún bola 342,43 €. Zamestnaný bol od 29.05.2014 do 27.06.2014.

Podľa pracovného posudku spoločnosti R.-C.- spol. s r.o., Č.-X., zo dňa 25.07.2017 (č.l. 57), obžalovaný v tejto spoločnosti pracoval od 01.12.2014 do 18.01.2015 brigádne ako zastupujúci vodič pri rozvoze tovaru na dohodu o vykonaní prác. Za toto obdobie si nepamätajú žiadne konkrétne problémy, ani vo vzťahu k nadriadeným, ku kolegom, ani k zákazníkom. Prácu vodiča robil dobre a doklady, vrátane tržieb, odvádzal riadne do pokladne spoločnosti. Z firmy odišiel na vlastnú žiadosť po dohode s vedením spoločnosti. Príjem za január 2015 nemal, nepotrebovali zástup vodiča.

Podľa úradného záznamu vyšetrovateľky PZ zo dňa 24.07.2017 (č.l. 59), dňa 24.07.2017 bol telefonicky kontaktovaný bývalý konateľ spoločnosti Q. Q., Q..J..H., K.-Q. Č.. XXX, X. Q., ktorý uviedol, že spoločnosť odpredal v druhom mesiaci 2017 spoločnosti V. Q..J..H., so sídlom A. XX, B., ktorej

konateľom je Rumun, meno ktorého uviesť nevedel. Na otázku, či si pamätá na zamestnanca E. O. uviedol, že si ho veľmi dobre pamätá, nakoľko mal kvôli nemu problémy. Zamestnal ho ako vodiča nákladného vozidla, pričom pri nástupe mu E. O. nenahlásil, že má zákaz činnosti. Potom mal aj dopravnú nehodu dňa 21.07.2015 a súd v Bánovciach nad Bebravou, teda jazdil s nákladným vozidlom a mal zákaz činnosti. Zamestnával ho od 04/2015 do 07/2015, kde priemerná čistá mzda predstavovala od 800,- do 1.000,- €. Vedel, že má E. O. dcéru, ale určite nenahlásil, aby sa mu strhávalo výživné. V práci bol nezodpovedný, mal podozrenie z toho, že požíval aj drogy. Dostával sa do rôznych problémov. Pracovný pomer bol ukončený s tým, že porušil pracovnú disciplínu - jazdil autom aj napriek tomu, že mal opakovaný zákaz činnosti.

Podľa správy spoločnosti A. s.r.o., B., zo dňa 25.07.2017 (č.l. 68), bolo oznámené, že E. O. pracoval u nich od 02.11.2015 do 14.12.2015 ako operátor vo výrobe. Pracovné výsledky dosahoval dobré, povahové vlastnosti dobré. Jeho mzda za mesiac november 2015 v čistom 319,50 € a za mesiac 12/2015 - 155,60 €. Pracovný pomer ukončený v skúšobnej dobe do 14.12.2015.

Podľa správy ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Žilina, zo dňa 24.07.2017 (č.l. 69), E. O. sa nachádzal v ich ústave vo výkone trestu odňatia slobody od 12.09.2016 do 21.11.2016. Dňa 21.11.2016 bol prepustený z výkonu trestu na slobodu. Pri nástupe do výkonu trestu nahlásil vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu V. O., nar. XX.XX.XXXX. Pracovne nebol zaradený, nepoberal pracovnú odmenu. Na výživné na maloleté dieťa nebola poukázaná žiadna úhrada.

Podľa správy Mesta K. zo dňa 25.04.2017 obžalovaný E. O. je rozvedený, má jedno dieťa. Trvale hlásený pobyt má na adrese K. - V. A. XXX. Na predvolanie sa nedostavuje, s mestom nespokupuje, nemajú vedomosť o jeho rodinných a majetkových pomeroch. Mesto K. uzatvorilo dohodou o zabezpečení výkonu trestu povinnej práce s Okresným súdom Čadca zo dňa 12.06.2015. Bezdôvodne a bez ospravedlnenia nenastupoval na vopred dohodnuté termíny. Mal odpracovať 150 hodín povinnej práce, odpracoval 10 hodín. Následne Mesto K. podalo žiadosť o zrušení dohody o zabezpečení výkonu trestu povinnej práce. Pre priestupok v meste trestaný nebol. Ich úradu neboli doručené žiadne oznámenia, ktoré by boli priestupkového charakteru. Mestská polícia v K. neriešila E. O. pre priestupok.

Podľa správy Mesta K., zo dňa 03.07.2017, obžalovaný E. O. s mestom nespokupuje, na predvolania sa nedostavuje, nemajú vedomosť, či sa zdržiava v mieste trvalého bydliska. Je rozvedený, má jedno dieťa. V apríli 2015 uzatvorilo Mesto K. s Okresným súdom Čadca dohodu o zabezpečení výkonu trestu povinnej práce s E. O., predmetom ktorej bolo odpracovať 150 hodín trestu povinnej práce. Odpracoval len 10 hodín z celej dohody, táto skutočnosť bola oznámená na Okresný súd Čadca v októbri 2015. O jeho majetkových a zárobkových pomeroch nemajú vedomosť. Nie je daňovníkom miestnych daní. Mestská polícia neriešila menovaného pre priestupok. Do verejného života sa nezapája. Prác organizovaných v meste sa nezúčastnil.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, obžalovaný má štyri záznamy o spáchaní priestupku, ide o porušenie pravidiel cestnej premávky.

Podľa odpisu registra trestov GP SR obžalovaný má v ňom 5 záznamov. Prvý záznam v poradí je vo veci Okresnej prokuratúry Bratislava II., spisová značka 4Pv 1683/06, v ktorej bolo podmienené zastavenie trestného stíhania so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov do 25.03.2009. Obžalovaný sa v skúšobnej dobe osvedčil. Druhý v poradí je záznam Okresného súdu Čadca, spisová značka 1T/28/2014, v ktorej bol trestným rozkazom zo dňa 30.07.2014, právoplatný dňa 08.11.2014, uznaný vinným z prečinu podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace so skúšobnou dobou v trvaní jeden rok do 08.11.2015, v skúšobnej dobe sa osvedčil a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Tretí záznam v poradí je záznam Okresného súdu Čadca, spisová značka 3T 16/2015, v ktorej bol trestným rozkazom zo dňa 05.02.2015, právoplatný dňa 02.04.2015, právoplatne odsúdený pre prečin podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest povinnej práce v trvaní 150 hodín, bol nariadený výkon náhradného trestu odňatia slobody 26.08.2016 vo výmere 70 dní v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trest vykonal 21.11.2016. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na jeden rok a šesť mesiacov. Trest vykonal 01.12.2016. Štvrtý záznam v poradí je záznam Okresného súdu Čadca, spisová značka 2T 4/2016, v ktorej bol trestným rozkazom zo dňa 28.01.2016, právoplatný dňa 15.04.2016, uznaný vinným z prečinu podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a bol mu uložený peňažný trest vo výmere 400,- €, náhradný trest odňatia slobody vo výmere

jeden mesiac a zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na jeden rok a šesť mesiacov. Uložený trest bol zrušený rozhodnutím Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, spisová značka 3T 100/2015, v ktorej bol rozsudkom zo dňa 28.02.2017, právoplatný dňa 16.03.2017, právoplatne odsúdený za prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a bol mu uložený peňažný trest 600,- € a náhradný trest odňatia slobody na dva mesiace. Peňažný trest zaplatil 07.02.2018, zároveň mu bol uložený zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu tri roky.

Podľa úradného záznamu zo dňa 15.10.2018 (č.l. 141), poškodená P. O. telefonicky oznámila, že obžalovaný E. O. neuhradil ani jedno euro z dlžného výživného.

Podľa podania poškodenej P. O. zo dňa 10.12.2018 (č.l. 149) obžalovaný E. O. neuhradil výživné na dcéru V.J. O..

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný v dobe od 01.11.2014 do 10.12.2018, s výnimkou obdobia, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, teda v dobe od 2.09.2016 do 21.11.2016, neplatil výživné na maloletú dcéru V. O.Ú., ktorá je vo výchove a starostlivosti u svojej matky P. O.. Konal tak úmyselne, vedomý si svojej povinnosti voči maloletej dcére, ku ktorej bol zaviazaný aj rozsudkom Okresného súdu Čadca, spisová značka 10C 139/2011, zo dňa 05.12.2012, právoplatný dňa 18.07.2013, v zmysle ktorého mal prispievať na výživu maloletej dcéry sumou 90,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa. Za toto obdobie mal obžalovaný na výživnom zaplatiť 4.140,- € (46 mesiacov x 90,- €), zaplatil 372,19 € a dlhuje k rukám matky maloletej dcéry najmenej 3.767,81 € (4.140,- - 372,19). Vina obžalovaného bola preukázaná predovšetkým výpoveďou obžalovaného E. O., ktorý na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že spáchanie skutku nepopiera, zároveň však vyjadril snahu dlžné výživné dodatočne uhradiť a využiť ustanovenie o účinnej ľútosťi, preto súd vyhlásenie obžalovaného neprijal. Potvrdil, že výživné neplatí od 01.11.2014 doposiaľ. Počas uvedeného obdobia nebol u neho zistený vážny dôvod, ktorý by mu bránil riadne sa zamestnať a získať príjem, z ktorého by mohol výživné na maloletú dcéru platiť. Sám potvrdil, že v uvedenom období si privyrábal brigádne, a aj napriek tomu, že príjem mal, výživné bez uvedenia riadneho dôvodu neplatil. V súčasnosti je nezamestnaný, nie je evidovaný na ÚPSVaR, potvrdil, že sa asocializoval a nevie sa zaradiť naspäť do života. Súdu však nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by potvrdil, že sú tu objektívne dôvody, ktoré by bránili obžalovanému zamestnať sa a získať zdroj príjmu, z ktorého môže platiť výživné. V čase, keď bol zamestnaný, podľa správy zamestnávateľov bol nespoľahlivý a z dôvodov na strane obžalovaného došlo k ukončeniu pracovného pomeru. Poškodená P. O. v prípravnom konaní vo svojej výpovedi potvrdila skutočnosť, že obžalovaný výživné v dobe od 01.11.2014 na maloletú dcéru V. neplatí. Podľa záznamu kancelárie zo dňa 15.10.2018 poškodená uvedenú skutočnosť potvrdila aj telefonicky a taktiež dňa 10.12.2018 uviedla, že obžalovaný do predmetného dňa neuhradil ani jedno euro z dlžného výživného. Obžalovaný teda vlastným zavinením a svojou nezodpovednosťou a nespoľahlivosťou sa dopustil predmetného skutku. Výživné neplatil v dobe od 01.11.2014 do 10.12.2018, s výnimkou obdobia od 12.09.2016 do 21.11.2016, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody. Aj keď súd nie je viazaný výškou výživného tak, ako bola určená rozsudkom Okresného súdu Čadca, spisová značka 10C139/2011, zo dňa 05.12.2012, právoplatný dňa 18.07.2013, súd sa stotožnil s výškou výživného tak, ako bolo určené v tomto rozsudku. Aj podľa názoru súdu, výživné vo výške 90,- € mesačne na maloleté dieťa vo veku 8 rokov je primerané s poukazom na potreby maloletého dieťaťa a na možnosti a schopnosti obžalovaného.

Po právnej stránke konanie obžalovaného naplnilo skutkovú podstatu trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., pretože obžalovaný najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania v zmysle § 138 písm. b) Tr. zák. teda po dlhší čas. Dlším časom sa rozumie časový úsek, ktorého dĺžka je ovplyvnená intenzitou trestného činu, teda závažnosťou trestného činu z hľadiska výšky zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Podstatné je, že nejde o jednorázovú trestnú činnosť alebo trestnú činnosť krátkeho trvania. Páchanie trestných činov po dlhší čas prichádza do úvahy najmä pri trestných činoch trvácich, akým je aj trestný čin zanedbania povinnej výživy. Obžalovaný sa trestnej činnosti dopúšťal počas štyroch rokov, kedy si neplnil zákonnú povinnosť vyživovať maloleté dieťa. Objektom trestného činu zanedbania povinnej výživy v zmysle § 207 Tr. zák. je nárok na výživu, pokiaľ je založený na ustanoveniach zákona o rodine, teda priamo z neho vyplýva. Preto musí ísť o zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného. Povinnosť

vyživovať alebo zaopatrovať spočíva nielen v poskytovaní peňažného plnenia, ale aj v povinnosti vyživovať a zaopatrovať vyživovanú osobu v naturálnej forme, to znamená vo faktickej starostlivosti poskytovať dieťaťu stravu, oblečenie, bývanie, starostlivosť o jeho zdravie, čistotu a podobne. Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občiansko-právnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine, súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti páchatel'a, než občianskoprávny súd. Neplnením povinností vyživovať alebo zaopatrovať iného, sa rozumie iba zavinené neplatenie výživného alebo neposkytovanie zodpovedajúceho plnenia v naturálnej forme. Tento trestný čin má charakter pokračovacieho trestného činu s prvkami hromadného trestného činu. Vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku je tým procesným úkonom, ktorý rozdeľuje prípadné pokračovanie páchatel'a v konaní, ktoré spočíva v ďalšom, hoci časovo bezprostredne nadväzujúcom zavinenom neplnení vyživovacej povinnosti na ďalší samostatný skutok. Páchatel'om tohto trestného činu môže byť len osoba, ktorá má povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného a predmetom útoku je osoba, voči ktorej má páchatel' zákonnú vyživovaciu povinnosť. Spravidla je to maloleté dieťa. Tento trestný čin môže byť spáchaný úmyselne, ale aj z neobľahčivosti. V prípade obžalovaného má súd za to, že bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný uvedený skutok spáchal úmyselne v zmysle § 15 písm. b) Tr. zák., pretože vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na základné zásady ukladania trestu v zmysle § 34 Tr. zák., kedy trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a aj následne vo svojom výsluchu sa ku spáchaniu predmetného skutku priznal, jeho spáchanie oľutoval, ktorú skutočnosť súd zobral do úvahy pri ukladaní trestu a vyhodnotil ju ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. Na druhej strane však súd zistil aj priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., teda že obžalovaný už bol právoplatne odsúdený za trestný čin tak ako to vyplýva z odpisu registra trestov GP SR, teda nevedol pred spáchaním predmetného skutku riadny život. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že v minulosti bol obžalovaný odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy a hoci sa v tejto veci na neho hľadí akoby nebol odsúdený, je nepochybné, že výživné neplatil aj v minulosti. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, teda súd prihliadal na poľahčujúce okolnosti a priťažujúce okolnosti, ktorých pomer je 1:1, a teda súd pri ukladaní trestu z hľadiska výmery vychádzal zo zákonom určenej sadzby, ktorá v prípade prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. je jeden rok až päť rokov. Ďalej súd prihliadal na spôsob spáchania činu, následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Obžalovaný sa predmetného skutku dopúšťa po dlhší čas. Neplnenie vyživovacej povinnosti je spôsobené najmä jeho ľahostajnosťou a nezodpovednosťou. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby vo výmere jedného roka s tým, že obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko s poukazom na § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Súd má za to, že v prípade obžalovaného podmienený trest s poukazom na možnosť jeho prevýchovy je nepostačujúci, a preto obžalovanému uložil nepodmienený trest odňatia slobody.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Čadca ku Krajskému súdu Žilina. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.